

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda
Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Ganenco Alexandru XXXXX născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 14.12.2013 – 09.11.2015
instanța de apel: 24.03.2016 – 22.11.2016
instanța de recurs: 07.02.2017 – 25.04.2017
instanța de apel: 07.07.2017 – 19.10.2017
instanța de recurs: 23.05.2018 – 03.07.2018
instanța de apel: 04.09.2018 – 13.02.2019
instanța de recurs: 25.09.2019 – 04.03.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015, Ganenco Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 1 (unu) an.

De la inculpat s-a încasat, în beneficiul părții vătămate Rusu Andrei prejudiciul moral în sumă de 5000 (cinci mii) lei, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că la XXXXX, orele 10.00, inculpatul Ganenco Alexandru, aflându-se în magazinul Birotica amplasat XXXXX, XXXXX în urma unui conflict, a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele lui Rusu Andrei, care a venit la el în vizită, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 4313 din 26.08.2013, fractură transversal a epimetafizei proximale a falangei proximale degetul nr. 1 mâna dreaptă, echimoză pe față, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

3. Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului a declarat apel, solicitând declararea nulității rechizitoriului, neadmiterea în calitate de probă a declarațiilor părții vătămate Russu Andrei, depuse în ședința de judecată, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Apelantul a invocat că acuzarea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare. Prin probe examinate în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că agresiunea a fost inițiată de Russu Andrei asupra lui Ganenco Alexandru, iar circumstanțele fracturării degetului părții vătămate nu sunt cunoscute, fiind posibil să se producă chiar în urma aplicării loviturilor lui Ganenco Alexandru.

În rechizitoriu, lipsește data și locul întocmirii lui, or, potrivit art. 296 alin. (3) Cod de procedură penală, rechizitoriul se semnează de procurorul care l-a întocmit, indicându-se locul și data întocmirii lui, încălcări care duc la nulitatea acestui act procesual.

Totodată, în cadrul audierii, partea vătămată Russu Andrei nu a fost preîntâmpinat de către instanța de judecată despre răspunderea penală pe care o poartă în cazul depunerii declarațiilor mincinoase, conform art. 312 Cod penal, ce se confirmă prin înregistrările audio a ședinței de judecată.

Art. 94 alin. (1) pct. 8), 9), (2) Cod de procedură penală, prevede că în procesul penal nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești: datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod; fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată.

Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

Potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

Astfel, probe pertinente care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu au fost aduse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, apelul a fost respins, ca fiind nefondat și menținută sentința.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale infracțiunii comise.

5. Avocatul Răileanu Petru a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei hotărâri și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat, că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei au fost comise încălcări procesuale, care duc la declararea nulității anumitor acte procesuale și prin urmare pronunțarea unei sentințe de achitare. În rechizitoriu lipsește data și locul întocmirii lui.

Conform art. 296 alin. (3) Cod de procedură penală, rechizitoriul se semnează de procurorul care l-a întocmit, indicându-se locul și data întocmirii lui.

În cadrul audierii, partea vătămată Russu Andrei nu a fost preîntâmpinat de către instanța de judecată despre răspunderea penală pe care o poartă în cazul depunerii declarațiilor mincinoase, în conformitate cu art. 312 Cod penal, ce se confirmă prin înregistrările audio a ședinței de judecată.

Însă, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor argumente.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2017, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că, instanțele de fond au comis erori de drept procesual, care au ca efect desființarea hotărârilor adoptate.

Atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în prima instanță, partea vătămată a fost audiată cu încălcarea regulilor prescise de legea procesual penală, deoarece nu a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă în situația în care va da declarații mincinoase, infracțiune prevăzută la art. 312 Cod penal, iar avocatul inculpatului a invocat că la etapa urmăririi penale și în prima instanță partea vătămată Russu Andrei nu a fost audiată corespunzător, cu respectarea normelor prescise de legea procesual penală.

Prima instanță a continuat examinarea cauzei, care a avut ca finalitate pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului însă, în conținutul sentinței adoptate, nu s-a expus în niciun fel asupra pretinselor erori invocate de către avocatul inculpatului.

Totodată, în apel a fost invocat și faptul, că la etapa urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță, partea vătămată nu a fost audiată conform dispozițiilor legale ce prevăd procedura de audiere a părții vătămate, și anume că aceasta nu a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă în baza art. 312 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a audiat partea vătămată Russu Andrei, aceasta fiind preîntâmpinată în baza art. 312 Cod penal, de răspunderea penală pe care

o poartă în cazul dării declarațiilor false și mincinoase, declarând că susține declarațiile date la etapa urmăririi penale și în prima instanță, pentru ce a și semnat, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 22.11.2016.

Însă, instanța de apel eronat a acceptat afirmațiile părții vătămate, precum că susține declarațiile depuse anterior, fără să se expună asupra corectitudinii audierii părții vătămate la etapa urmăririi penale și în prima instanță, or declarațiile depuse de către ultima la etapa procedurilor anterioare nu corespund regulilor de audiere a părții vătămate prescrise de legea procesual penală.

Mai mult, partea vătămată a fost audiată în cadrul examinării cauzei la etapele anterioare cu încălcarea regulilor procedurale, astfel, instanța de apel urma să porceadă la audierea nemijlocită a acesteia cu respectarea întregii proceduri prevăzute la art. 370 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel nu a motivat din care considerente a respins argumentele apelantului că la etapa urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în prima instanță, partea vătămată a fost audiată cu încălcarea normelor procedural penale, indicând la general că „în motivarea respingerii argumentelor date, instanța de apel a indicat că prima instanță și-a motivat soluția în sensul erorilor invocate, nu a comis careva erori sau omisiuni de ordinul celor menționate, nu au fost constatate nici careva încălcări care ar atrage nulitatea actelor procedurale așa cum a fost expus în apelul declarat.”

Prima instanță, în hotărârea adoptată, nu a dat nicio apreciere argumentelor invocate de către avocatul inculpatului în susținerile verbale, în ceea ce privește corectitudinea procedurii de audiere a părții vătămate și legalitatea declarațiilor acesteia.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, apelul a fost respins, ca fiind nefondat și menținută sentința.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect a concluzionat că acțiunile inculpatului, urmează a fi încadrate în prevederile art. 152 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate date în ședința instanței de apel, având în vedere că în instanța de fond aceasta nu a fost preîntâmpinată despre răspunderea penală pe care o poartă în cazul depunerii declarațiilor mincinoase și refuzul de a face declarații în conformitate cu art. 312-313, eroare ce a fost înlăturată în cadrul ședinței instanței de apel

8. Avocatul Petru Răileanu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat, că instanța de apel nu s-a conformat deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.04.2017, deoarece nu a verificat încălcările depistate și probele așa cum prevede legislația procesual penală.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2018, a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit deciziei instanței de recurs, instanța de apel a admis următoarele erori:

a) nu a desființat sentința și rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând o hotărâre neîntemeiată și neexecutând indicațiile invocate în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13.06.2017.

Or, în descriptivul deciziei a menționat despre erorile de drept comise de instanța de fond că: „partea vătămată în instanța de fond nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală..., eroare ce a fost înlăturată în cadrul ședinței instanței de apel”, dar în dispozitiv, contrazicându-se, a decis respingerea apelului apărării, deci a menținut o sentință viciată;

b) a indicat că: „potrivit învinuirii aduse de către organele de urmărire penală..., Ganenco A...”, dar menținând soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, nu constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită.

Pe lângă aceasta, ca și prima instanță, a depășit limitele învinuirii, deoarece a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și conform semnelor calificative „...care a fost urmată de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă” - elemente neincriminate în genere ultimului prin rechizitoriu;

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi: declarațiile părții vătămate date în prima instanță, declarațiile martorului Radu A., declarațiile inculpatului, părții vătămate și a martorilor depuse în cursul UP, plângerea lui Russu A. de la f.d.8-10, raportul de constatare medico-legală nr. 4313 din 26.08.2013 de la f.d. 22, raportul de constatare medico-legală nr. 2694D din 05.11.2013 de la f.d. 26, probele de la f.d. 16, 60-67, 98-99, 151-154 și 156-165, v. I;

d) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării.

Mai mult, a statuat divergent și confuz că: „...potrivit învinuirii aduse de către organele de urmărire penală și care corect a fost apreciată de către prima instanță..., în instanța de fond acesta nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală... eroare ce a fost înlăturată în cadrul ședinței instanței de apel..., analizând declarațiile părții vătămate, se reține că instanța de fond corect a conchis ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei..., declarațiile părții vătămate, comparându-le cu cele date la urmărirea penală și

în instanța de fond, de facto sunt identice”, nefiind clar care probe au fost totuși puse la baza condamnării și care au fost respinse.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, a fost admis apelul, casată integral sentința, inclusiv din alte motive și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: procesul penal intentat în privința lui Ganenco Alexandru, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Russu Andrei împotriva inculpatului Ganenco Alexandru cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, fiind dispusă încasarea din contul lui Ganenco Alexandru în beneficiul lui Russu Andrei a sumei de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

10.1. Instanța de apel a constatat în fapt, că la XXXXX, aproximativ ora 10:00, inculpatul Ganenco Alexandru, aflându-se în magazinul Birotica amplasat XXXXX, XXXXX în urma unui conflict, a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele lui Russu Andrei, care a venit la el în vizită, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 4313 din 26 august 2013, fractura transversal a epimetafizei proximale a falangei proximale degetul nr. 1 mâna dreaptă, echimoza pe față, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

10.2. Deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția, instanța de apel a stabilit că vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele mijloace de probă examinate în instanța de apel: declarațiile părții vătămate Russu Andrei (*care a fost audiat în instanța de apel cu depunerea jurământului și prevenirea de răspundere penală*), declarațiile martorilor Guțu Eugeniu, Alexandru Radu (f.d. 127-128), Cocarev Serghei (f. d. 129-130), Bagrii Mihail, precum și prin probele scrise anexate la materialele dosarului: plângerea cet Russu Andrei, prin care acesta solicită OUP, să întreprindă măsuri în privința lui Ganenco Alexandru, care la XXXXX, l-a agresat fizic (f.d. 8-10), raportul de constatare medico-legală nr. A313 din 26 august 2013 (f.d.22), raportul de expertiză medico-legală nr. 2694D din 05 noiembrie 2013 (f.d. 26).

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - vătămarea intenționată medie a integrității sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Instanța de apel a constatat că partea vătămată a fost audiată în prima instanță cu unele încălcări, iar drept urmare, în instanța de apel aceasta a fost audiată din nou cu respectarea tuturor prevederilor legale (înainte de a fi audiată, partea vătămată a depus jurământul și a fost preîntâmpinată de răspundere penală în caz de depunere a declarațiilor false).

Totodată, în cadrul examinării cauzei, nu au fost relevate circumstanțe care ar pune la îndoială declarațiile părții vătămate, acestea fiind în coroborare cu declarațiile martorilor și cu concluziile expertizei.

Versiunea inculpatului a fost apreciată de către instanța de apel ca una declarativă și cu scopul de a evita răspunderea penală, deoarece conform raportului de expertiză, părții vătămate i-au fost aplicate mai multe lovituri.

10.3. Distinct de considerentele descrise instanța de apel a ajuns la concluzia că, procesul penal intentat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal în privința inculpatului urmează a fi încetat din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală. Or, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Astfel, în situația în care infracțiunea imputată a fost comisă în anul 2013, instanța de apel a conchis că procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

10.4. Având în susținere prevederile art. 225 alin. (3), 219 alin. (1)-(4), 220 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală și art. 1422, 1423 Cod civil, instanța de apel a ajuns la concluzia încasării din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

11. Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei pentru rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului apărarea menționează, că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel au fost comise încălcări procesuale, care duc la declararea nulității anumitor acte procesuale și prin urmare pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Ganenco Alexandru.

În acest sens apărarea evidențiază că în cererea de apel a fost invocată lipsa datei și locului întocmirii rechizitoriului, care a fost înmânat lui Ganenco Alexandru la 30.11.2013, prin întocmirea unei recipise la data când acesta a fost primit, iar aici nu se indică data întocmirii rechizitoriului, mai mult ca atât recipisa nu intră în partea componentă a actului procesual numit rechizitoriu în sensul art. 296 Cod de procedură penală.

Consideră apărarea că instanța de apel nu s-a expus motivat asupra acestor argumente.

12. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de apărare, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece hotărârea contestată este întemeiată și legală.

13. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către apărare, Colegiul penal atestă, că aceasta invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus,

după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând argumentele recursului în raport cu decizia contestată a instanței de apel, Colegiul penal atestă că apărarea își focusează cererea pe faptul, că instanța de apel nu a răspuns la argumentul invocat în cererea de apel cu privire la lipsa datei și locului întocmirii rechizitoriului.

Potrivit materialelor cauzei însă se atestă că în conformitate cu prevederile art. 296 alin. (4) Cod de procedură penală, la rechizitoriu a fost anexată informația cu privire la durata urmăririi penale 09.10.2013-29.11.2013, îndeplinirea prevederilor art. 293 Cod de procedură penală și data înmânării copiei rechizitoriului învinuitului, fapt confirmat și prin recipisa anexată la materialele dosarului, potrivit căreia Ganenco Alexandru a primit copia rechizitoriului la 30.11.2013 (f.d. 60, 67, vol.I). Totodată, rechizitoriul a fost semnat de către procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Dulgheru Andrei.

Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, în speță de către instanța de recurs nu a fost sesizată careva eroare gravă de fapt, care ar constitui temei de casare a deciziei recurate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat de către apărare, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, în cauza penală în privința lui Ganenco Alexandru XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 mai 2020.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor